

sikke paa hos Skolekommissionerne at kunne faae alle deres rimelige og billige Ønsker gennemførte, saa svare Skolekommissionerne jo slet ikke til deres Hensigt. At føre Kvindernes ind i offentlig administrativ Virksomhed har jeg Meget imod, fordi jeg ikke tror, den ligger for Kvinden, og det drager hende bort, kan jeg sige, fra hendes nærmeste Bestemmelse. Det er ikke Skolekommissionerne, der skulle have Tilsyn med Orden i Skolerne; efter min Mening er det Lærerne eller Lærerinderne, der skulde paase det, og det tror jeg for Resten Lærerinderne paa mange Steder gjøre ganske hyppeligt. Der er i Reglen, tror jeg, i Pigeskolerne herinde endog fuldkommen saa god Orden som i Drengeskolerne, og jeg vilde ønske, at Kommunerne paa Landet — i Kjøbstæderne er det allerede Tilfældet — mange Steder maatte finde sig foranledigede til at tage Lærerinder for de mindre Børn. Men som sagt, imellem en saadan Gjerning og Kvindernes Indvæltelse i Skolekommissionerne er der stor Forskjel. Nu indrømmer jeg imidlertid en Ting; dette Forslag, som nu foreligger, er i mine Øine mindre forkasteligt end det andet, fordi det kun gaar ud paa, at Kvinder skulle kunne vælges som Medlemmer af Skolekommissionen. Altsaa der er ikke Tale om Valgret. Det undrer mig, da det foregaaende Forslag forlangte, at Kvinder skulde have baade Valgret og Valgbarhed til de Fattiges Kassers Bestyrelse; hvorfor skulle de saa udelukkes fra Valgret til Skolekommissionerne? Thi det er dog klart, at naar man først giver dem det Eine, maatte man ogsaa give dem det Andet, og det er klart, at begge Dele vilde være Forsløbere for almindelig kommunal Valgret for Kvinder. Nu gælder det imidlertid efter mit Skøn her ligesom ved det andet Forslag om, at man ikke bør afgjøre dette Spørgsmaal hverken for Tiden eller gennem disse smaa Veilighedslove. Jeg tror ikke, at Kvindernes Valgbarhed til Skolekommissionerne vilde have stort at sige. Jeg tror, at Mænd i Reglen ville kunne bestyre det Hverv ligesaa godt, ja bedre end Kvinder. Derimod ønsker jeg, at Kvinder mere og mere maa faae deres Plads i Skolerne som Lærerinder for de smaa Børn. At de ikke altid ere heldige til at styre de større Børn, tror jeg maa indrømmes. Naar man i det Hele nu ved flere Veiligheder, ved de dels her og dels i det andet Thing foreliggende Lovforslag, ønsker at indrømme Kvinderne større Rettigheder, tror jeg dog ikke — jeg vil sige det rent ud — at de have vilst sig som saa udmærkede Opdragere for Ungdommen, som vi havde ønsket og hentet, dengang vi undergik vor store na-

tionale Ulykke i 1864. Jeg ser ingen Steder de „Ynglinge i Plade, Drengeskædt i Staal, Mænd med faste Hjertes“, som skulde være bort Maal: de stærke, stille Kvinder er der Gud ske Lov ikke saa af, men maaste ligesaa mange, der hverken høre til de Stærke eller til de Stille.

Th. Nielsen: Den ærede sidste Taler nævnte, at Oplysningen staar paa et daarligt Standpunkt, det kunde man se af de mange Rekrutprøver. Uden at komme nærmere ind paa den Betydning, disse Rekrutprøver have, vil jeg blot sige, at jeg ikke tror, at han skal lægge altfor stor Vægt paa dem. Der er af en temmelig kompetent Forsamling og ikke nogen partist Forsamling, i alt Fald ikke i politist Forsamling, udtalt, at den Maade, hvorpaa Spørgsmaalene til Rekruterne vare stillede, og den Maade, hvorpaa Prøverne foregik, havde mindre Værd, men jeg skal som sagt ikke komme nærmere ind paa det. — Det ærede Medlem undrede sig over, at man, naar man gjorde Kvinderne valgbar til Skolekommissioner, ikke tillige gav dem Valgret; men det ærede Medlem maa vist have glemt, at Kommunalloven er jaaledes indrettet, at Skolekommissionerne vælges af Kommunalbestyrelsen. Det vil uegtelig være forbundet med en Omtalsfæring af det Hele, hvis man tillige skulde give dem Valgret, og det er Grunden til, at vi ikke have foreslaaet denne Bestemmelse, som det forekommer mig, at det ærede Medlem savnede. For Resten udtalte det ærede Medlem sig meget udførligt om, at det var uansteligt, at Kvinderne efter en større Maalestof bleve Lærerinder ved Høge- og Pigeskoler, i det Hele taget benyttedes mere til Skolegjerning, end det nu er Tilfældet. Deri er jeg ganske enig med den ærede Taler, og jeg tror, at vi ved at benytte dem efter en større Maalestof paa Landet som Lærerinder ved Høgeskolerne, vilde give Skolen et godt Stød fremad. Men netop fordi Forslagsstillerne have denne Betragtning, forekommer det os ikke ubilligt, at Kvinderne — det er jo Mændene, der skulle vælge dem ind i Skolekommissionen — ogsaa kunde faae Sæde deri. Det var jo ikke tænkeligt, at oplyste Mænd, som man har givet Sæde i Kommunalbestyrelsen, valgte Kvinder ind, som ikke havde Interesse for eller havde lagt nogen særlig Ære eller Indsigt for Dagen i disse Forhold. Jeg har den Mening, at dette, at Kvinderne bleve valgte ind i Skolekommissionen — det er jo den, der skal føre det egentlige Tilsyn med Skolegjerningen — netop vilde give Skolen et godt Stød fremad ogsaa i den